

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2019, în cauza penală în privința lui:

*Fetcu Ruslan Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și locuitor Xxxxx,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.01.2019 - 06.03.2019;

Instanța de apel: 15.03.2019 - 15.05.2019;

Instanța de recurs: 06.08.2019 - 02.10.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 06 martie 2019, Fetcu Ruslan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă integral acțiunea civilă a părții vătămate Blăniță Dumitru și s-a dispus încasarea de la Fetcu Ruslan în beneficiul acesteia prejudiciului material cauzat prin infracțiune în mărime de 43 895 lei.

S-a dispus încasarea de la Fetcu Ruslan în beneficiul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare dactiloscopice, în mărime de 4 200 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că Fetcu Ruslan, la data de 19.11.2018 în intervalul orelor 08:00 și până la 14:00, având scopul însușirii ilegale a bunurilor altor persoane prin sustragere, în vederea realizării scopului infracțional, prin forțarea lacătului de la ușa de intrare, a pătruns în apartamentul nr. xxx din str. Xxxxx, mun. Xxxxx, de unde a sustras pe ascuns mijloace bănești, și anume, 2 000 euro ce conform ratei oficiale de schimb a Băncii Naționale a Moldovei pentru data de 19.11.2018 constituie suma de 38 772,4 lei, 150 lei Românești ce conform ratei oficiale de schimb a Băncii Naționale a Moldovei pentru data de 19.11.2018 constituie suma de 623, 35 lei, o brățară din aur pentru doamne cu inscripția „Daniela” la preț de 2 500 lei, un cercel din aur la

preț de 1 000 lei, un lanț din aur (deteriorat) la preț de 1 000 lei, un ceas de mână bărbătesc cu brățară de culoare neagră și cu inscripția „Glashlitte” la preț de 800 lei, după care cu bunurile sustrate a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, astfel, cauzând părții vătămate Dumitru Blăniță daune în proporții considerabile în sumă totală de 44 695, 75 lei.

Prin acțiunile sale intenționate, Fetcu Ruslan a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, individualizată prin furt, adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în încăpere, în alt loc de depozitare sau în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Fetcu Ruslan să fie achitat, din lipsa faptei infracțiunii.

În motivarea apelului, avocatul a indicat că sentința este una neîntemeiată, deoarece acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe directe, precum că inculpatul a comis infracțiunea în cauză, mai mult ca atât, probele prezentate de partea acuzării au fost administrate cu încălcări grave ale drepturilor și libertăților fundamentale ale omului prevăzute de legislația Republicii Moldova și tratatele internaționale la care Republica Moldova face parte. Probele examinate în cadrul cercetării judecătorești, sunt unele indirecte care nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2019, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, Colegiul a indicat că la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că Fetcu Ruslan a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

Cu referire la motivele invocate de apărare precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnarea lui Fetcu Ruslan, acesta urmând a fi achitat de sub învinuirea înaintată, Colegiul a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei.

Instanța a considerat că aceste afirmații ale avocatului reprezintă opinia subiectivă a acestuia, or prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 al. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei,

veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le-a însușit, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO.

Examinând probatoriul administrat, instanța de apel a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului și pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, inclusiv declarațiile părții vătămate Blăniță Dumitru, martorului Blăniță Liliana și materialele cauzei care cercetate în ședința de judecată, demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de furt.

Instanța de apel a considerat declarative afirmațiile inculpatului precum că nu a sustras bunurile părții vătămate, or prin procesul-verbal de percheziție din 21.11.2018, se confirmă că la domiciliul învinuitului Fetcu Ruslan, pe adresa - Xxxxx, a fost depistat și ridicat un ceas bărbătesc, iar prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.11.2018, s-a stabilit că ceasul, depistat și ridicat la domiciliul inculpatului, este de model „Glashlitte”, care și a fost recunoscut de către partea vătămată Blăniță Dumitru, fapt confirmat prin procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 26.11.2018.

Faptul menționat de inculpat precum că ceasul i-a fost plasat intenționat, a fost considerată o afirmație declarativă, atât timp cât în acest sens, nu au fost prezentate careva probe concludente și pertinente.

Instanța de apel a respins afirmațiile avocatului precum că acuzatorul de stat nu a prezentat probe directe ce ar confirma că inculpatul a comis infracțiunea, or deși din materialele cauzei penale, se constată că Fetcu Ruslan s-a folosit de dreptul său de a face declarații pe marginea învinuirii înaintate, acesta, la finisarea urmăririi penale precum și în cadrul cercetării judecătorești, nu a solicitat audierea a careva persoane, ce ar confirma versiunea sa precum că s-a aflat în ospetie la momentul furtului, astfel, afirmațiile inculpatului, instanța le-a apreciat că fiind declarative, neavând un suport juridic.

S-a respins și alegația apărătorului precum că probele prezentate de partea acuzării au fost administrate cu încălcări grave ale drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, instanța nestabilind careva circumstanțe sau încălcări procesuale comise de organul de urmărire penală la administrarea probelor și efectuarea acțiunilor de urmărire penală, iar apărătorul în apel, nu a specificat prin argumente plauzibile, concret, prin ce

se manifestă pretensele încălcări ale drepturilor și libertăților fundamentale ale inculpatului.

La individualizarea, stabilirea categoriei pedepsei inculpatului, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78, Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunii mai puțin grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 30.12.2009, totodată acesta nu este încadrat în câmpul muncii, nu se află la medicul narcolog sau psihiatru, nu are persoane la întreținere.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privința lui Fetcu Ruslan instanța de judecată nu a reținut, iar potrivit art. 77 Cod penal, în calitate de circumstanță agravantă în privința acestuia instanța a stabilit - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

În acest sens, instanța de apel a reținut că prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 30.12.2009, Fetcu Ruslan a fost condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea art. 82, 85 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip închis.

Prin urmare, Colegiul a considerat justificată concluzia instanței de fond, care a reținut că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal fiind în stare de recidivă, or la momentul săvârșirii acesteia, antecedentele penale nu erau stinse, în situația în care acesta anterior a fost condamnat pentru o infracțiune gravă.

Așadar, Colegiul efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel de până și după săvârșirea infracțiunii, a considerat că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, așa după cum a dispus instanța de fond.

De asemenea, instanța de apel a considerat corectă soluția instanței de apel și în partea încasării din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar, în numele inculpatului, declară avocatul Răileanu Petru, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri privind dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, avocatul indică că de către acuzare nu au fost prezentate careva probe directe, precum că Fetcu Ruslan a comis infracțiunile în cauză, iar unele probe prezentate de către partea acuzării au fost administrate cu

încălări grave ale drepturilor și libertăților fundamentale ale omului prevăzute în legislația Republicii Moldova și tratate internaționale la care Republica Moldova este parte. Probele examinate în cadrul cercetării judecătorești sunt unele indirecte care nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

5.1. Pe marginea recursului declarat procurorul depune referință prin care solicită respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, cu menținerea deciziei fără modificări.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus are ca temei pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală care prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Colegiul menționează că acest punct conține 5 temeiuri care pot fi invocate în recurs, însă avocatul recurent nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă acestea.

Astfel, instanța de recurs constată că argumentele recurentului, formulat în temeiul statuat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare, or instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul deciziei fiind concordant motivării soluției și clar expus, fiind în corespundere deplină cu prevederile art. 417 alin. (1) Cod de procedură penală.

În corespundere cu art. 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile

de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința urmează a fi menținută, soluție expusă desfășurat și argumentat în pct. 4.1. din prezenta decizie.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea că, chestiunea de apreciere a probelor dată de instanța de apel, invocată de recurent în cererea de recurs, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel. Prin urmare, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, potrivit căreia Fetcu Ruslan a fost recunoscut vinovat și condamnat.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o reapreciere proprie, justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului.

Colegiul reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate la caz, ajungând la concluzia că sentința urmează a fi menținută. Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de inculpat, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, la caz, de respingere a apelului declarat.

Prin urmare se conchide că, de fapt în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzute în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință de către recurent, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate,

din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2019, în cauza penală în privința lui Fetcu Ruslan, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 23 octombrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun